

DUHANSKU

Mesačník Evanjelické cirkvi metodistické

...počítame s vami!

December 2013

Slovo kazateľa

Punc Božej lásky

Viete, že

Tichá noc

Svedectvo

Udržiavali ma v umelom spánku

Pre deti

Čo tam nepatrí?

Téma

Zbožnosť

Punc Božej lásky

„A Slovo sa stalo telom a prebývalo medzi nami a my sme videli jeho slávu, slávu, akú má od Otca jednorodný Syn, plný milosti a pravdy.“ Jn 1,14

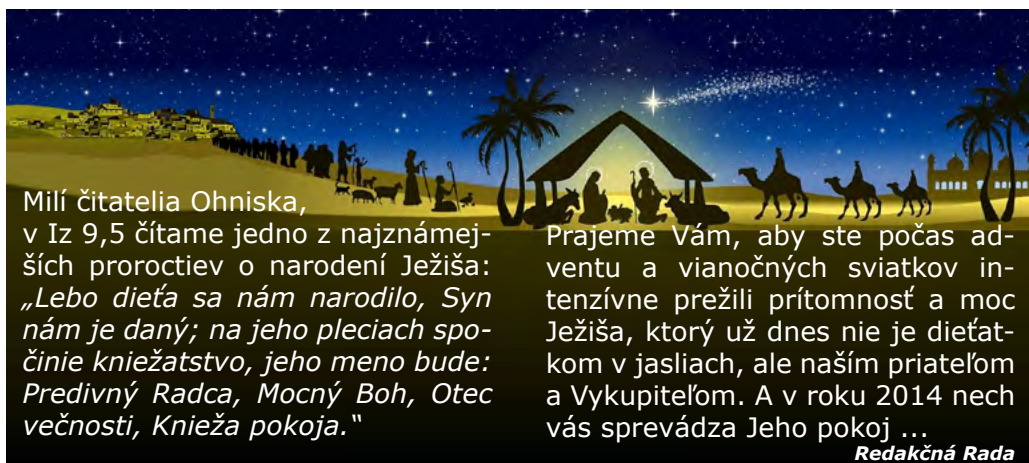
Každý z nás prišiel k svojmu bytiu skrze Slovo. To znamená: keďže sme zo Slova, sme slovo. A pretože sme prišli na svet skrze Slovo, nie sme lacné slová ani slová bez významu. Z rozhovorov s ľuďmi mám dojem, že mnohí nemajú o sebe vysokú mienku, necenia si to, čo sú. Žiaľ, kazatelia v kostoloch a cez médiá úspešne hlásajú, ako sme hriešni (čo aj naozaj sme!), ale už sa im nedarí rovnako dostatočne pripomínať, že v podstate sme dobré slová pochádzajúce z Božích úst. Sme slová lásky. Totižto Biblia o nás svedčí, že sme „punc Božej lásky“.

Boh poslal svoje Slovo. Nezostalo skryté. Poslal ho, aby potešil a osvietil naše životy. A keďže sme prišli k svojmu bytiu prostredníctvom tohto Slova, sme tiež poslaní jeden k druhému, aby sme sa navzájom potešili a osvietili slovom.

Nebolo plánom Stvoriteľa, aby sme sa ukryli v tichosti. Sme slová, ktoré má byť počuť! Ak si zvolíme skryť sa, izolovať svoje slová a neprehovoriť, popierame svoju identitu: sme slová so silou svetla schopného presvietiť temnotu. Aby bolo vidieť jeho slávu, slávu, akú má od Otca jednorodný Syn, plný milosti a pravdy.

Jánova správa pre nás je vždy aktuálna, pretože občas strácame zo zreteľa, kto sme a k čomu sme povolani. Avšak jeho posolstvo je vhodné najmä v tomto období. Boh poslal svoje Slovo, my sme slová od Boha, sme Boží punc. Pripomína sa nám, že Mu na nás nakoľko záležalo, že nám poslal to najlepšie. A tu je dôvod, prečo sa smieme radowať na Štedrý deň.

Pavel Procházka

Milí čitatelia Ohniska, v Iz 9,5 čítame jedno z najznámejších prorociev o narodení Ježiša: „Lebo dieťa sa nám narodilo, Syn nám je daný; na jeho pleciach spočinie kniežatstvo, jeho meno bude: Predivný Radca, Mocný Boh, Otec večnosti, Knieža pokoja.“

Prajeme Vám, aby ste počas adventu a vianočných sviatkov intenzívne prežili prítomnosť a moc Ježiša, ktorý už dnes nie je dieťaťom v jasliach, ale naším priateľom a Vykupiteľom. A v roku 2014 nech vás sprevádza Jeho pokoj ...

Redakčná Rada

Hlad – na Vianoce?

Neopakovateľná vôňa naplňa celý priestor. Práve vyťahujú z pece čerstvo napečené pečie chleba, jeden za druhým. Ležia tu zlatohnedé, chrumkavé, akoby pozývajúce: Daj si!

Chlieb je tak cenný. Nie je to Fast Food, jednoducho sa nedá zhltnúť. Pomalým žuvaním sa uvoľňuje jeho plná aróma. Zrnká sú mäkšie a sladšie.

Chlieb a voda sú vzácne stavebné kamene. Chlieb, hebrejsky „lehem“, pozýva každý rok na svetovú slávnosť. Z jedného nepatrného miesta na mape zaznieva: „Poďte do môjho domu (hebrejsky „Beth“) a vezmite si chleba (lehem)“. Aká nepredstaviteľná ponuka! Kto má hlad, nasýti sa v Betleheme, „meste chleba“. Tu sa narodil ten, čo povedal: „Ja som chlieb života“.

Prišiel na svet ako každé iné dieťa. Predsa však takmer nik nevedel, kým je. Hviezda stála nad maštaľou v Betleheme. Nebola to akákoľvek hviezda. Mudrci z ďalekého východu ju objavili. Bola svedectvom jedinečnej príhody, ktorú chceli vidieť na vlastné oči. Tak sa vydali na cestu. A hviezda ich priviedla k jasličkám. Tu ležalo dieťa, ktorému sa úctivo poklonili. Neboli však jediní. Kľáčali tu aj pastieri, ošľahaní vetrom a počasím. Uprostred noci sa nad nimi otvorilo nebo a svetlo zostúpilo na

zem. Zjavil sa im anjel a povedal: „Chodte do Betlehema, narodil sa tam Ježiš, Spasiteľ“.

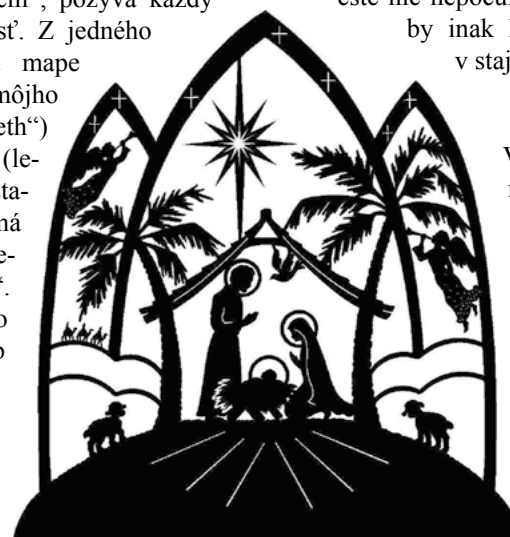
Aj kráľ sa dozvedel o narodení. Veľmi sa naľakal a rozčúlil. To dieťa bude istotne chcieť jeho trón. Bol o tom presvedčený. To bol dôvod, aby sa usiloval okamžite o jeho život.

Prečo teraz prichádzajú tí ľudia do Betlehema? Lebo cisár Augustus potreboval peniaze, aby viedol vojnu ďaleko od Izraela. Nevedel, že sa vo svete, v „meste chleba“, v Betleheme, narodil „mier“. Ani hospodár v Betleheme ešte nič nepočul o Záchrancovi. Ponúkol by inak Márii a Jozefovi miesto v stajni?

Chlieb vzniká zo zrna. Vložené do zeme musí najskôr zomrieť než sa vytvorí klas a prinesie úrodu. Ježiš prišiel, aby daroval život. Musel však pre to obetovať svoj život. Chleba, ktorý ponúka, je pre každého dost. Každý sa môže nasýtiť, keď ho prijme. Nie je to chlieb iba pre túto zem, ale aj chlieb pre nebo.

Z jedného bodu na zemeguli, sotva očami rozpoznateľného, vychádza spásna zvesť pre všetkých ľudí: „Dnes sa vám narodil Spasiteľ!“ Pre zomierajúci svet – chlieb života.

*Irmhild Barend, Entscheidung 6/2010
z nemč. prel.M.Z.*

GALEA, Ray

Prázdné ruky vystieram

Porozumenie rozdielom medzi rímsko-katolíckou a protestantskou vierou

Kniha je vydareným a dobre čitateľným prekladom z anglického originálu, vydaného pôvodne v Austrálii (Nothing in My Hand I Bring, Kingsford : Matthias Media, 2007). U nás knihu vydalo evanjelické vydavateľstvo Vivit s.r.o. iba s trojročným oneskorením za originálom, čo môžeme považovať za celkom slušný výkon.

Kniha je koncipovaná ako osobné svedectvo Raya Galeu, ktorý sa s čitateľom delí o svoj osobný životný príbeh prestupu z rímsko-katolíckej tradície k osobnej viere v Ježiša Krista a prijatí „protestantskej viery“ – neskôr sa stal anglikánskym duchovným. V knihe podrobne opisuje a vysvetľuje svoj zápas a postoje pri pokusoch zosúladiť biblické poznanie spásy s učením svojej vlastnej, Rímskokatolíckej cirkvi. Konfrontuje biblické učenie o Ježišovi Kristovi a učením o omši, kladie si otázku: Kto je náš najvyšší kňaz?, nachádza veľa otázok vo vzťahu Biblie a autority v podaní katolíckej náuky, podobne za kontroverznú považuje i cestu spásy a odpoveď na otázku, ako prijímame spásu podľa katolicizmu a protestantizmu. Nevyhýba sa ani mariologickým otázkam a prieniku liberálneho (modernistického) zmýšľania niektorých kňazov a biskupov. Porovnania s protestantizmom nerobí lacno, snaží sa o biblicko-teologické zdôvodnenie tak poctivé, ako sa len dá na obmedzenom priestore krátkej knižky a s ohľadom

na predpokladanú laickú čitateľskú verejnosť.

Ray Galea prekvapuje brilantnou vyváženosťou, vážnosťou, čistotou a prehľadom, ktorý dáva knihe zároveň informačnú hodnotu. Čitateľ v rímskokatolíckom prostredí, akým je napr. i naše Slovensko, čítaním nadobudne základné porozumenie rozdielov medzi teologickým, najmä ekleziologickým zmýšľaním katolíkov a protestantov. To isto pomôže pri čoraz častejších stretnutiach veriacich obidvoch tradícií, pretože autor vyniká tiež snahou o empatický prístup k veci bez toho, že by kritizovanú stranu súdil alebo sa uchýľoval k nelegitímnym prostriedkom odrádzania od vlastnej tradície.

Knižku odporúčam všetkým čitateľom, osobitne vhodná je tiež pre tých, ktorí ako ex-katolíci prechádzajú náročnými a neľahkými chvíľami neporozumenia zo strany svojej rodiny alebo komunity.

Pavel Procházka

*Urobme Vianoce krásnymi
bez myšlienok na chamtivosť.
Aby mohli navždy každú
našu potrebu naplniť. Nech
zázrak Vianoc, ktorý prináša
Boha blízko nás, nie je len je-
den deň pre vás.*

Ann Schultz

Udržovali ma v umelom spánku

(Životný príbeh)

Vyrastala som v rodine, kde sa nekládol dôraz na vieru v Boha, chodenie do kostola alebo modlenie sa. V 2. ročníku základnej školy som absolvovala prvé prijímanie i birmovku. Keď som bola staršia, chodila som s priateľkami do kostola, a niekedy i poza kostol. V roku 1968 som sa v kostole sobášila, deti dal pokrstiť môj brat a tým sa môj náboženský život končil.

Vo februári 1998 som začala chorľavieť, mala som neustále zvýšenú teplotu, zimnicu, neudržala som v sebe ani tekutiny. V jeden deň začiatkom marca mi prestali fungovať obličky, dostala som šialené bolesti, posledné, čo si pamätám bolo, ako mi sestrička povedala, že mám vystúpiť pod röntgen. Zrazu som sedela na nejakej rampe a pozerala som sa na seba, ako ležím. Okolo mňa stálo veľa lekárov, ktorí niečo pokrikovali. Zdvihla som ruky a pomaly som letela cez tunel, kde bola hrozná zima, tma a v kúte kôpka čierne odetých ľudí s bledými tvármi a smutnými očami, trasúcich sa od zimy. Letela som ďalej za bieložltým svetlom a už som sa ho skoro dotkla, keď som počula vetu: „Ona otvorila oči! Chod'te im povedať, že žije.“ Neskôr som sa dozvedela, že som prežila klinickú smrť a pre veľké bolesti, ktoré by môj organizmus nezvládol, ma udržovali v umelom spánku.

Po niekoľkých mesiacoch, keď ma prepustili z nemocnice, viedla moja prvá cesta do predajne Dobrá kniha, kde som si kúpila Bibliu, ktorá v tom roku vyšla. Začala som ju čítať, chodiť po kostoloch na nedeľné bohoslužby, ale nič ma tam neoslovilo a prestala som tam chodiť. Kúpila som si zopár kníh o Ježišovi, apoštoloch a tie som prečítala viackrát.

V roku 2008 som oslovila jednu pani pri novinovom stánku, či by som s ňou mohla urobiť anketu pre jednu firmu. Súhlasila pod pod-

mienkou, že s ňou pôjdem na bohoslužbu do kresťanskej cirkvi na Bernolákovej ulici v Trnave. Súhlasila som, lebo som okolo tohto domu chodila a bola som veľmi zvedavá, čo je to tam za spoločenstvo. V marci sme sa s pani Oľgou Mihokovou znovu stretli a hneď mi oznámila, že ma v nedeľu počká a pôjdeme spolu na bohoslužbu. Keď som tam prišla, niektorých ľudí som poznala z videnia a hneď som sa tam cítila ako doma. Povedala som si, že tu zostanem, tu som doma. Hneď som sa začala zaujímať, či je možnosť dať sa pokrstiť a čo k tomu treba urobiť. Dozvedela som sa, že už je viac záujemcov o krst, tak som sa dala zapísať do zoznamu čakajúcich. Keď sa blížil termín krstu, začala som pochybovať o sebe, či som naozaj hodná, aby som bola pokrstená, či je to správny krok v mojom živote, či to nie je len chvíľkové vzplanutie. V predvečer krstu som sa modlila k Pánovi, vyznávala svoje hriechy, pýtala sa, či konám správne, či som hodna Jeho milosti. Keď som skončila modlitbu, počula som hlas, ktorý mi zreteľne povedal: „Janka, neboj sa!“ Tu nastal v mojom srdci zlom, a ja som vedela, že moje rozhodnutie je správne a že chcem zvyšok svojho života prežívať s Pánom Ježišom.

V mojom živote to bolo najdôležitejšie rozhodnutie. Viera v Pána Ježiša zmenila môj život od základu. Získala som pokoj v duši, prestali ma zaujímať veci, bez ktorých som si nevedela život predstaviť -čítanie svetských kníh, stretávanie sa s priateľkami, sledovanie televízie, či chodenie do kina, divadla a pod. Som šťastná, že som uverila, že sa Pán Ježiš stal mojim Pánom a Kráľom, že mi dal druhú šancu na nový život, že uzdravuje nielen moju dušu, ale aj moje telo a že je súčasťou môjho života už päť rokov.

Janka Ághová, ECM Trnava, 5.11.2013

ZBOŽNOSŤ II. časť

Páči sa mi táto definícia zbožnosti: Je to úctivé uznanie Božej suverenity nad každou oblasťou života a rozhodnutie.ctiť Boha (mať bázeň pred Bohom) v každom konaní. Aj z pôvodného gréckeho slova (theosébia) vyplýva, že je to v prvom rade bohumilý postoj a vzťah k Bohu, ktorý sa prejaví v skutkoch a v živote. Bázeň pre Bohom, láska k nemu a túžba po ňom sú rozhodujúce faktory pri jej budovaní. O bázni počujeme napr. i v počiatkoch metodistického prebudenia, keď ľudia prichádzali a mali túžbu utiecť pred budúcim hnevom. Myslím, že v dnešnej dobe trpíme jej nedostatkom. Júda vo svojom krátkom liste píše, že zlí ľudia hrešia, lebo sa Boha neboja a neuznávajú autority. Aj Abrahám sa bál o svoj život kvôli zlu, ktoré naňho čiha-lo, lebo vedel, že niet Božej bázne na mieste, kde mal žiť. S Božou bážňou v srdci sa ťažko hreší. Ak chceme vidieť prebudenie, musíme sa vrátiť k Božej bázni. A to znamená, aj k zvestovaniu celej rady Božej, ktorá nemusí byť populárna alebo dnešnou spoločnosťou uznaná.

V dnešnej lekcii chcem ešte ukázať na nasledovné texty:

Kresťan, najmä Boží služobník, má byť človekom zbožnosti (Tít 1, 7,8; 1 Tim 3,1-13)

Tieto texty hovoria o charaktere veriaceho, nielen o jeho vedomosti, zručnosti, schopnosti kázať alebo slúžiť. V Novom zákone sa na rozdiel od Starého nepožaduje pre cirkevných pracovníkov rodová línia alebo zvláštny obrad, ale morálno-etické kvality týkajúce sa života v rodine aj v spoločnosti. Slovo charakter (gr. charakter) v jeho pôvodnom význame zna-

menalo rydlo alebo razenie mince. V našom znamená povahu, celok podstatných a stálych rysov človeka, jeho osobnosti. Charakter sa buduje výchovou a vyučovaním. Charakterný človek je spoľahlivý, dbá na česť, drží slovo. R. Bonnke vo svojej knihe Istota spasenia píše, že existuje aj falošná smelosť istoty spasenia, ktorá sa prejavuje hlásaním skúsenosti spasenia, ale bez zmeny charakteru, chovania a spôsobu života. Niekedy ospravedlňujeme naše zlyhania v oblasti charakteru známymi frázami: „Boh ma miluje takého, aký som“, čo nie je nepravda, ale ako Max Lucado dodáva: „Preto, že ťa tak veľmi miluje, nenechá ťa takého, aký si.“

Učenie a zbožnosť 1 Tim 6,3 - 14

Učenie Biblie je dôležitá súčasť zbožnosti. Musíme sa chrániť nezdravých názorov, polopráv, telesných či démonských vplyvov, ktoré k nám prichádzajú najmä vo forme mediálnych informácií. Preto je budovanie zbožnosti súčasťou duchovného boja.

Forma alebo moc zbožnosti 2 Tim 3,5

Dojem zbožnosti môže byť klamný. Niekedy to nie je ľahké rozoznať. Ľudia formálne zbožní navštevujú cirkev, môžu byť aktívni, prejavovať sa rôznymi kresťanskými znakmi, ale ich život je dôkaz nepravosti (verše 1-4). Vyznačujú sa väčšou láskou k sebe, k peniazom a rozkošiam ako k Bohu. Timotej sa má takýchto ľudí strániť.

Cvičiť sa a usilovať o zbožnosť 1 Tim 4,8; 1 Tim 6,11

Pavol nepíše, že telesné cvičenie je neúč-

né. Tak sa to niekedy vyučuje, aby sa zdôraznil význam duchovného. V dnešnej dobe pohodlia a komfortu treba povedať, že máme málo pohybu, najmä mladí ľudia. Samozrejme v porovnaní s duchovným cvičením je to telesné cvičenie menšie, lebo nerieši večný život, zatiaľ čo to duchovné má vplyv na oba. Čo znamená duchovne cvičiť? Túto otázku nechám zámerne nezodpovedanú, a vyzývam vás, aby ste poslali do redakcie odpoveď a návrh na zostavu duchovného cvičenia. Najlepšia odpoveď bude odmenená.

Cena zbožnosti 2 Tim 3,12

Všeobecne vyjadrené, napr. v obchode, cena určuje kvalitu veci. Zbožnosť nie je niečo, čo dostaneme v akciovej cene. Jej cena je dosť vy-

soká. Je ňou prenasledovanie, prejavene napr. v osobnej rovine rôznymi pokušeniami, nepochopením od priateľov, či výsmechom od hriešnikov. Zbožnosť si nemôžeme vymodliť alebo prijať ako dar kladením rúk. Zbožnosť potrebujeme denne prejavovať v živote. A to je boj. Zbožnosť je ale kvalita, ktorá určuje hodnotu kresťana.

Zbožnosť sa má prejavovať v každodennom živote a prakticky. Dobrou pomôckou pre konkretizovanie jednotlivých oblastí sú aj Sociálne zásady ECM. Skúsme sa zamyslieť nad našou službou v širšom kontexte. Vykročíme do nových oblastí a opustíme vlastnú komfortnú zónu, niekedy reprezentovanú egoistickou bohoslužbou. K tomu treba mať odvahu a vieru. Verím však, že je to prejavom rastu a dospelosti v Kristu.

L.Tagaj

Tichá noc, Silent night, Stille Nacht

Je populárna vianočná koleda, skomponovaná v roku 1818? Tento rok sa dožíva krásnych 195 narodenín. Vznikla v malom rakúskom mestečku Oberndorf.

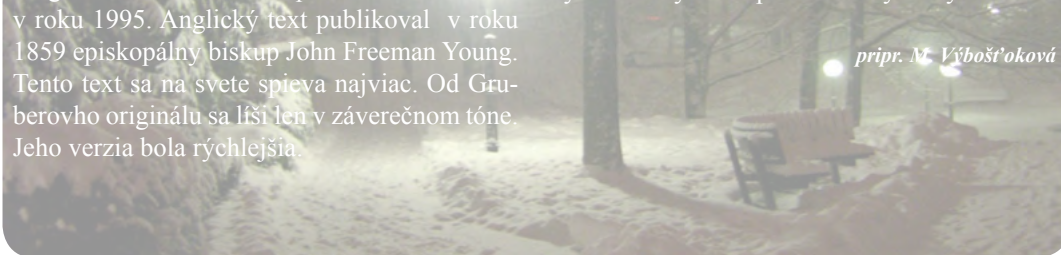
Mladý kňaz Joseph Mohr ju zložil už v roku 1816, ale prvýkrát sa mala spievať na Štedrý večer v roku 1818. O hudbu požiadal neďaleko bývajúcего organistu a kantora Franza Xavera Grubera. Slová mu priniesol len deň pred Štedrým dňom. Obaja predviedli koledu počas bohoslužby 24. decembra.

Originál sa stratil. Avšak opäť sa našiel v roku 1995. Anglický text publikoval v roku 1859 episkopálny biskup John Freeman Young. Tento text sa na svete spieva najviac. Od Gruberovho originálu sa líši len v záverečnom tóne. Jeho verzia bola rýchlejšia.

Zaujímavá situácia sa stala počas prvej svetovej vojny v roku 1914. Pieseň bola naraz spievaná po francúzsky, po anglicky a po nemecky počas Vianočného príméria. Spievali ju vojaci na oboch stranách frontu. Prímérie je vnímané ako symbolický okamih mieru a ľudskosti uprostred jednej z najviac násilných udalostí moderných dejín.

V roku 2011 ju UNESCO vyhlásilo za nehmotné kultúrne dedičstvo. Dnes je preložená do viac ako 140 jazykov a spievajú ju speváci rôznych vekových skupín a v rôznych štýloch.

prip. M. Výbošťoková

MOCNÝ JE NÁŠ PÁN

Týmito slovami nás prekvapil spevák Matt Redman, keď v októbri v Ružomberku zaspieval po slovensky refrén piesne How great is our God. Matt spolu s Martinom Smithom vtedy organizovali turné vo viacerých mestách Európy.

Ako povedali niektorí účastníci, nebol to koncert, bol to VEČER CHVÁL, plný modlitieb, Božieho slova, svedectiev a samozrejme piesní. **Matt aj Martin sú svetovo známi hudobníci.** Na tlačovke a seminári bolo cítiť, že sú úprimní kresťania a skromní Angličania, ktorí milujú Pána Ježiša Krista. Dostávali rôzne otázky: skladanie piesní, kapela Delirious?, vzťah s Bohom, posvätenie, kríza, rodina... Na otázku, či nechýbajú svojej rodine, keď sú dlho preč, Martin povedal: „Naše rodiny chápú, že to, čo robíme, má HODNOTU. Keď sa vrátíme domov, venujeme sa rodine.“ Tiež povedali, že nevytvárajú nič nové, len sa pridávajú k VEČNEJ BOŽEJ CHVÁLE. A veľmi majú radi, keď sú ľudia v Božej prítomnosti a chvália Boha.

Prinášame niekoľko viet a pozdravy od

každého z nich:

Martin Smith: „My dvaja s Mattom nie sme super uctievači ani roboti. Všetko je to o disciplíne: **Ráno vstať a uctievať Pána Ježiša.** Lebo čokoľvek sa deje, On je vždy úžasný a ja dýcham Jeho milosť. A kedy potrebujem byť „extra svätý?“ Keď prídem unavený z turné a mám sa venovať svojim deťom.“

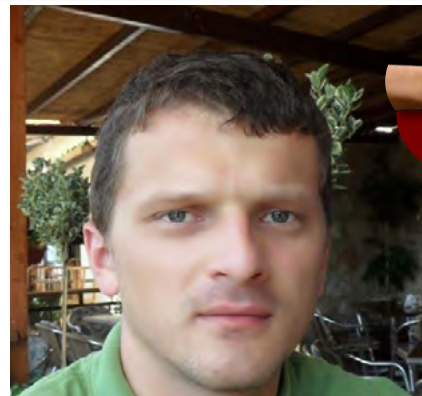
Na otázku, či mal niekedy takú krízu, že chcel prestať hrať, odpovedal Matt Redman takto: „Áno, mal, ale **v kríze sa ukáže, aký som uctievač.** Či zostanem alebo utečiem. A či verím, že Boh je tu stále alebo to nemá zmysel. Dôležité je rozhodnutie veriť Bohu aj v ťažkých okolnostiach.“

prípr.milena

Pozdravy pre mládež:

Zoznámte sa

Volám sa Branislav Križan, mám 31 rokov, som ženatý so Zuzkou a máme tri deti (Samuel, Elisabeth a Richard), patríme do zboru ECM Petržalka.

✦ Aký je tvoj pracovný nástroj?

Vývoj softvéru do áut / ako inak, počítačová klávesnica a rôzne iné elektronické zariadenia.

✦ Keď máš trochu voľno, čo robíš?

Voľný čas trávim rôzne, dôležité je, že starosti dočasne pustím z hlavy a nikam sa neponáhľam.

✦ Ako tráviš čas s rodinou?

Skoro každý večer čítam deťom Bibliu, respektíve, kresťanské knihy. Občas sa s deťmi nejako hrám, alebo sa idem s nimi bicyklovať. Keď deti už spia, tak väčšinou trávim čas so svojou ženou.

✦ Ktorý predmet v domácnosti máš najradšej a prečo?

Pohovka a pri nej lampa. Konečne si mám kde sadnúť a čítať.

✦ Bez čoho nevychádzaš z domu?

Bez bicykla cez pracovné dni a bez auta cez víkend. Bez toho sa nikam nedostanem.

✦ Tvoj najväčší trapas?

Som veľmi rád, že si neviem spomenúť.

✦ Najkrajšia spomienka z dovolenky?

More a oddych

✦ Čo dokážeš, čo by si mohol ponúknuť?

Toto keď prezradím, môžem si otvoriť ECM technické služby ☺.

✦ Ohodnot' zručnosť v percentách 1-100% 100%, bez toho sa ťažko žije v rodinnom dome s tromi deťmi.

✦ Aký predmet si mal v škole najradšej? Matematiku.

✦ Mal si svoju najobľúbenejšiu hračku? Mal ☺

✦ Aký je tvoj najobľúbenejší verš z Biblie? Dám ti rozum a vyučím ťa ceste, po ktorej pojdeš; dám radu obrátiac na teba svoje oko (Žalm 32,8). Do dnešného dňa Pán toto Slovo v mojom živote napĺňa.

✦ Aká je tvoja najobľúbenejšia postava v Biblii?

Daniel v Babylone - to je víťazný život!

✦ Akú hudbu počúvaš?

Takú, ktorá zjavuje Kristov majestát.

✦ Čo ťa vie najviac vytočiť? ...alebo nahnevať?

Keď nemôžem dokončiť ani svoju vlastnú myšlienku.

✦ Ktoré jedlo máš najradšej?

Vyprášaný rezeň alebo syr so zemiakovým šalátom.

✦ Akou formou si sa obrátil? Čo viedlo k tvojmu obráteniu ku Kristovi?

Obrátil som sa tak, že som sa jeden všedný večer (okolo roku 1996) pred spaním modlil „Pane ukáž mi, čo máš proti mne, lebo ja si myslím, že zatratenie za moje hriechy je príliš prísny trest“. Odvtedy mi Boh zjavuje moje hriechy a ich hĺbku. A čím viac vidím hĺbku mojich hriechov, tým viac chápem a cením si milosť a lásku Kristovu, zjavenú na kríži.

✦ Čo by si odkázal čitateľom Ohniska? Čítajte ďalej.

10. zastávka

Rakúsko

Metodistická práca sa v Rakúsku začala v roku 1870 vo Viedni, prácou kazateľov Wesleyánskej metodistickej cirkvi z Nemecka. Do roku 1920 pre metodistov už existovalo niekoľko zákazov zo strany štátu. Mohli fungovať len ako „náboženská skupina, praktizujúca svoju vieru v rámci rodín.“ V roku 1911 vznikla misijná konferencia, do ktorej patrili zbory v Rakúsku (Viedeň a Graz), v Maďarsku a v dnešnej Vojvodine. Po Prvej svetovej vojne sa táto konferencia rozdelila, keďže došlo k rozpadu Rakúsko-uhorskej ríše. Nasledovalo obdobie veľkej nezamestnanosti a chudoby, počas ktorého metodisti poskytovali významnú pomoc vďaka dotáciám zo zahraničia.

Keď prišla sloboda, s novým Rakúskym štátom, sformovali sa aj ďalšie zbory. Bohoslužby a nedeľné školy boli plné. Vo Viedni sa dokonca konali bohoslužby v češtine. Obdobie slobody sa skončilo v roku 1933 a nasledovalo utlačanie pod fašistickým režimom. Do konca

druhej svetovej vojny rakúske zbory patrili pod Výročnú konferenciu južného Nemecka.

V roku 1945 sa opäť vytvorila Metodistická cirkev v Rakúsku. I keď metodisti sami čelili rôznym ťažkostiam, neváhali a pomáhali mnohým utečencom. Výsledkom bolo sformovanie ďalších zborov – v utečeneckých táboroch. V roku 1951 Rakúsky štát uznal Metodistickú cirkev. Kazatelia z USA, Švajčiarska a Nemecka prišli pomôcť obnoviť chod cirkvi. Následne v 60. rokoch bola založená sociálna práca a detská škôlka v Linzi.

Dnes je pre metodistov v Rakúsku typické, že sú medzinárodne otvorení pre hľadajúcich všetkých generácií. Prakticky vo všetkých zboroch sa nachádzajú ľudia rôznych národností a niekedy sa bohoslužby prekladajú do viacerých jazykov. Vo Viedni tiež existuje veľmi živý anglicky-hovoriaci zbor, ktorý vznikol v r. 1978. Táto otvorenosť znamená pre Metodistickú cirkev v Rakúsku rast.

I keď je ECM v Rakúsku malá, je významnou súčasťou ekumenického hnutia, podporuje a organizuje mnohé medzinárodné konferencie.

Je zakladajúcim členom Ekumenickej rady v Rakúsku. Má dobré a blízke vzťahy s luteránmi a reformovanými, s ktorými okrem iného spolupracuje aj v charitatívnej službe a náboženskom vzdelávaní na školách. Centrum „Spattstrasse“ v Linzi je významné pedagogické a sociálne centrum pre deti a mládež z celého Rakúska. Táto inštitúcia poskytuje

podporné a vzdelávacie programy pre znevýhodnené dievčatá, nemocnicu pre deti s problémami správania, škôlku, kliniku s dennou starostlivosťou i ambulantnou starostlivosťou a taktiež útulok v centre mesta Linz.

ECM v Rakúsku má v súčasnosti 8 zborov, 750 vyznávajúcich členov a 9 duchovných v aktívnej službe.

z http://www.umc-europe.org/austria_ephp
prel. L. Procházková

Blahoželáme

Brat **Vojtech Nagy** zo zboru Sereď/Sládkovičovo sa 6. 11. 2013 dožil z Božej milosti krásnych 80. narodenín.

Srdečne blahoželáme s veršom: „Milosrdenstvo Hospodina chcem ospevovať naveky, Tvoju vernosť hlásať svojimi ústami z pokolenia na pokolenie.“ Ž 89,2

Dary na Ohnisko

v novembri 2013

Zbor Slavkovce 30,-

Jednotlivci

Hroncová Luběna

Královci Gitka a Slávo

Nemenovaný darca zo Sereď

Zacharovci

Zahradská Alžbeta

Spolu 93,40 eur

Ďakujeme za vašu štedrosť!

V CHOROBE MI POMÁHA VIERA V BOHA

Môj život však nie je vždy iba pekný a plný povzbudzujúcich situácií... Bývajú chvíle, kedy niektorí ľudia odmietajú pochopiť, že vďaka svojmu handicapu a zdravotnému stavu jednoducho nemôžem zvládnuť niektoré bežné veci. Niekedy počúvam slová, ktoré ma naozaj dokážu zraniť. A je úplne jedno, či ide o svet neveriacich alebo veriacich. A neraz sa mi stane, že musím niekoho aj napomenúť, aby svoje správanie zväzil a zmenil, pretože mi mojím konaním ubližuje.

Na malú chvíľočku sa ešte zastavím pri tom, že trpím ochorením čriev. Celé sa to začalo, keď som mala iba sladkých 15 a zrazu mi začali vypadávať vlasy. Veľmi som schudla a následne utrpela menšiu stratu krvi. Za pol roka sa nemohlo prísť na to, čo mi je. Pamätám si, že raz som v zúfalstve plakala doma vo vani, plnej vypadaných vlasov a kľáčala na kolenách. Modlila som sa len jednoducho: „Milý Bože, prosím Ťa, ak si, tak mi pomôž, pretože ja už nevládzem. Nechcem ísť za žiadnymi ľudovými liečiteľmi, lebo sa mi zdá, že to nie je správne (v tom čase moji zúfali rodičia, vtedy ešte boli

aj neveriaci, tam so mnou proste chceli ísť, lebo už nevedeli, kde hľadať pomoc. Nie nadarmo sa hovorí, že topiaci sa aj slamky chytá). Pamätám si, že na druhý deň som mala mať konzultáciu u mojej lekárky. Viete, čo sa stalo? Práve v ten deň moja zúfalá detská lekárka zodvihla telefón a poprosila jedného lekára, či by sa na mňa pozrel a ak je to možné, ešte v ten deň. On ma vyšetril a aj na niečo prišiel. Asi o týždeň nato sa mu podarilo odhaliť celú príčinu mojich ťažkostí, ale výsledok už taký potešujúci nebol. Vzhľadom k tomu, že sa veľmi dlho nemohlo prísť na to, čo mi vlastne je, sa z mojej choroby vyklúčila už celoživotná chronická záležitosť. Ale - a to je dôležité, som napriek všetkému podľa slov môjho lekára, ku ktorému chodím stále, jeden z tých lepších prípadov. A pre mňa to bol znovu raz Boh, ktorý mi pomohol.

Pamätáte, ako som sa vtedy modlila? Moja modlitba bola vypočutá. Ja to tak rozhodne beriem. Viem, mnohí si môžete povedať: A toto je podľa teba akože v poriadku? Ty si nikdy nechcela byť zdravá, či dokonca uzdravená? Predstavte si, že chcela. A aj som sa modlila

2.časť

a že to akosi nevyšlo?? No, tak na toto odpoveď nemám. Nevieť prečo niekto je a niekto nie je uzdravený, ale ak tvrdíme, že Boh je zvrchovaný a môže robiť, čo on sám uzná za vhodné, tak to zrejme aj robí.

Chce to veľkú dávku pokory povedať Bohu: „Bože, ja neviem, prečo niekto je a niekto nie je uzdravený, ale Ty sám vieš najlepšie, prečo sú veci tak, ako sú. Daj mi, prosím silu to nejako prijať a daj mi silu Ti napriek všetkému veriť.“ A On nepotrebuje k tomu naše zvolenie a ani sa neteší, keď jeho deti trpia. Ale dáva silu všetko niesť. Posiela ľudí, ktorí nám chorým pomáhajú. A nezabúdajme na to, že v utrpení môžeme porásť vo viere a že tak, ako k životu patrí slnko a aj dážď, tak k nemu patrí aj utrpenie či starnutie a prekážky. Mňa osobne priam desí, že sa nám tu niekto snaží nahovoriť, že svet by snáď mal patriť len šťastným, pekným a zdravým. To proste nejde. Preto vy, ktorí ste zástancami uzdravenia za každú cenu a za každých okolností, si radšej prečítajte toto: Skôr, než prideš za človekom, ktorý je chorý a začneš mu hovoriť, že nie je uzdravený kvôli jeho malej viere, tak si uvedom, že by si sa v žiadnom prípade nemal hrať na Boha! Skôr sa toho človeka opýtaj, ako sa má, čo prežíva. Možno budeš veľmi prekvapený, čo ti ten človek povie. Skús ho pochopiť, povzbudiť a najlepšie, čo môžeš urobiť, je poďakovať Bohu za to, že ti ukazuje, že On je prítomný aj v takýchto obrazoch nášho života. A pomodli sa za človeka, ktorý je pred tebou. Tiež buď vďačný, že ty nie si chorý. Buď vďačný, nie pyšný! A čo dodať na záver? Viete, ja neviem, čo bude, ak sa môj zdravotný stav zhorší, či čokoľvek sa v mojom živote skomplikuje. Naozaj to neviem, ale dúfam, že môj Boh ma bude stále držať, tak ako to robil doteraz, lebo len vďaka tomu môžem ísť životom ďalej.

Kvetka Balogová

Konferencia o medzikontinentálnych partnerstvách

Konferencia na oslavu a podporu partnerstiev vo východnej Európe a na Balkáne v rámci programu In Mission Together sa konala na začiatku novembra už ôsmykrát. Tentoraz sa asi 100 účastníkov stretlo v štáte Ohio, v meste Cincinnati. Konferencia sa konala v zbere, ktorý je partnerom nášho sereďského zboru a kde patrí i sestra Martha Brice, ktorá na Slovensku s manželom a vnučkou strávila 2 roky, iste si na ňu mnohí pamätáme. Tento rok sa na konferencii hovorilo najmä o efektívnom partnerstve s dôrazom na princíp 50/50. Partnerstvo nikdy nemôže byť založené len na jednostranej aktivite, to vyplýva už zo základnej definície slova „partnerstvo“. Počas konferencie sme boli v spojení i s viacerými miestami v Európe, čo nám umožnila dnešná technológia. Počas spoločných bohoslužieb sme mali možnosť počuť biblické zamyslenia od dvoch európskych superintendentov, ktorí boli na konferencii prítomní virtuálne. Jedným z nich bol aj náš superintendent br. Procházka.

Jedným z dôvodov, prečo sme boli v spojení cez internet i s miestami v Európe bol, aby sme si mohli na vlastnej koži vyskúšať, že sa to dá a že partnerstvá medzi zborními na dvoch rôznych kontinentoch nie sú odkázané len na osobné návštevy, ale že partnerstvo sa dá dnes rozvíjať i takýmto spôsobom. Spoločnými bohoslužbami, skupinkami, modlitebnými chvíľami, či biblickými hodinami cez internet.

Lenka Procházková

**Možno len tichý plač,
len bolesť, čo mám,
svoju hĺbku srdca Ti dám,
môj láskavý Pán**

Súťažíte o digitálny fotoaparát

Pripravujte cestu
(tajnička).

Pripravujte cestu (tajnička).						lyže (zastar.)	značka kvalitnej múky	2	zápal slizníc	dôkaz neviny
Autor: RINGO	plytký zákop strelca	1	primát pralesa	zľaknutie	vulkán			☐		
zbav chlpov		☐			malý mors živočích iba			☐		
udierali nohami		☐					Internat. Theatre Institute výzva	☐		
stredová priamka		☐	EČV Košíc sev.muž. meno			7.izraelský kráľ elektrón- volt		☐		
petit paquet ordinaire		☐		netvorí páry koniec modlitby				☐		
Pomôcky: Oles,acer, parola,Teil, Adamo	Olympia (dom.) javor (bot.)	☐			ovládaj pokry lepom			☐	díel (nem.)	farmcúz. atol
belgický spevák		☐				úzka doska muž.meno (8.3.)		☐		
tupo hľadela (expr.)		☐				vidina kráľ vtákov		☐		
kód angličtiny		☐	nelámu pohrebná hostina					☐		
365 dní		☐		heslo (kniž.) prikazuj				☐		
Pomôcky: katar, Achab, Anaa,pala	športová taška druh antilopy	☐			opak dňa váha obalu			☐	Zolov román	meno Hončara
morský lupič		☐				časť ľuds. tela lesklý náter		☐		
a podob- ne		☐	kosil tu máš			United Airlines ruský súhlas		☐		
veľký kus poľa		☐		poradie				☐	český zápor	
Anna (dom.)		☐		slovko úcty v Ázii				☐	znižený tón a	

Pre deti

Ahojte kamaráti!

V týchto dňoch si veru
lietam menej, radšej sa
niekde vnútri zahrejem.
V maštaľke v Betleheme
niečo sa deje, pozriem sa
ja, o čo ide.

Deti, všimli ste si to tiež?

6 vecí na obrázok nepatrí. Prečiarknite ich!

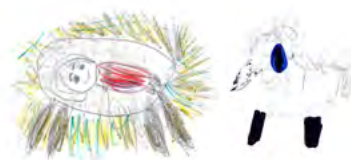
Ak chcete, môžete si pekne vyfarbiť Jozefa,
Máriu, dieťaťko Ježiša aj zvieratká.

Doplňte chýbajúce slová:

zázrak, Písma, dieťa, hviezda

Žiarivá _____ dnes na nebi hlása,
v meste Dávidovom že _____ stal sa.
Dávne proroctvo _____ sa vyplnilo,
Božie _____ sa v maštaľke narodilo.

emma 6

Dve smútočné oznámenia

V utorok 5. 11. 2013 vo Winterthure zomrela sestra

Zuzana Sedláčková

Narodila sa 21.12. 1924. Do práce našej cirkvi bola prijatá ako kazateľka dňa 1.12.1969. Bola prvou kazateľkou ECM u nás, nie však ordinovanou.

Do roku 1974 pôsobila v Protivíne (jej manžel dochádzal v tej dobe do Plzne). Potom bola kazateľkou v Seredi (bytom v Bratislave), kým v r. 1979 s celou rodinou neemigrovala do Švajčiarska.

Zomrela v nemocnici, kde bola asi 10 dní so srdcovou slabosťou. Posledné hodiny s ňou trávil manžel a dve dcéry. Odišla ticho a zmierená k Pánovi.

Pohreb sa konal 13. 11. vo Winterthure.

Josef Červeňák

Spomienka na brata a svokra Michala Jenča

Michal Jenčo sa narodil 12.04.1927 v Jenkovciach v kalvínskej rodine. Ale znovuzrodenie prežil v zbore našej cirkvi v Ostrave, kde začiatkom 50-tich rokov pracoval v železniariach. Veľký vplyv na jeho začiatky viery mal

brat kazateľ Jelínek.

S manželkou Barborou prežil požehnaných 60 rokov spoločného života. Spolu vychovali tri deti, ktoré boli od malička prísne vedené ku kresťanskému životu, resp. životu, ktorý by nebol v rozpore s kresťanským – metodistickým vyznaním.

Celý život pracoval v miestnom roľníckom družstve ako ekonóm, bol prvým absolventom poľnohospodárskej školy v Sabinove. V práci sa nikdy netajil svojím kresťanským vyznaním a príslušnosťou k ECM, ktorá bola tradične chápaná ako sekta, resp. z politického hľadiska ako „americké náboženstvo“. V tomto ohľade

môže byť svedectvom, že ten, kto pevne stojí vo viere, toho Boh ochráni. A preto nielen, že mohol pracovať na tomto poste až do dôchodku, ale bol súčasne aj dlhoročným členom staršovstva a laickým kazateľom nášho zboru, čo bolo o ňom všeobecne známe.

Keď sa v Jenkovciach začala organizovať ekumenická spolupráca, bol nadšeným zástancom a propagátorom tohto prúdu. Je preto pochopteľné, že po jeho úmrtí (25.10.2013) sa na pohrebnej bohoslužbe podieľali aj duchovní Reformovanej, Rímsko-katolíckej cirkvi a Cirkvi bratskej.

Posledné dni života prežil doma, v kruhu najbližších. Jeho jedinou túžbou bolo „ísť domov“, pretože toto nebol jeho domov. Jeho odchod je pre našu rodinu aj celý zbor strata. Ja osobne som stratil toho, ktorý vždycky vedel múdro poradiť, nielen v otázkach kazateľskej služby, tak aj v každodennom živote na dedine. Pokojne odišiel tam, kde sa celý život chystal a nesmierne tešil. Preto nemusíme smútiť, ale tešiť sa na budúce stretnutie.

Jiří Bassano

Vydáva: Evanjelická cirkev metodistická
Panenská 10, 811 03 Bratislava
Tel./fax: 02/5441 4468,
eMail: ustredie@umc.sk
ISSN 1339-2956
www.umc.sk - tu sa nachádza Ohnisko
v elektronickej podobe

Mesačník Ohnisko vychádza desaťkrát v roku.
Náklady na jedno číslo sú 0,90 Eur + poštovné.
Prispieť môžete na č.ú.: 6611690036/1111;
VS: 9172 alebo poštovou poukážkou.
Ďakujeme.

Redakčná rada:
Milena BELKOVÁ
Lenka PROCHÁZKOVÁ
Spolupracovníci:
Tonka Halačiová
Martina Výbošťoková